

ALLE GODE (RIGTIGT GODE) GANGE TRE

-og den tredje Amager Revy var den absolut bedste!

Af Terkel Spangsbo. Foto: Michael Oxkjær

Teater Play på Strandlodsvej er en perfekt ramme om en intim revy som Amager Revyen, der med deres tredje sæson bare er blevet dygtigere til at tilpasse gebærderne til rummet. Fem-mandsholdet lagde ud med 'at bringe noget på banen', som nummeret hed. Bare man var et sportshold, blev man jo ikke lukket ned – en skæbne som tidligere er overgået i de forrige sæsoner. Bare man var et fodboldhold, kunne man spille for flere 1000'ere publikummer, mens der overfor et kulturelt ensemble vankede restriktioner.

Men heldigvis lod holdet sig ikke slå ud og havde forbedret sig på alle fronter med 24 numre med mange gode tekster, sjove kostumer og et bevægelsesmønster lige til den flade scene. Det er tydeligt, at den svære disciplin 'kill your darlings' er et moment, truppen har det svært med – der var så mange ekstraordinært sjove numre, twistet på munter vis tekstmæssigt og i udførelsen, at publikum aldrig havde savnet enkelte af de svagere numre, hvor klapsalverne tydeligt mere gjaldt kærligheden til holdet end den kunstneriske udførelse - men hurtigt videre - der var nok at more sig over.

Lokal?-revy. Gruppen har været begunstiget af, at de har haft flere tekster at vælge mellem og at holdet selv råder over fremragende skribenter. Det var også lykkedes denne gang at bringe ordet Amager ind i en Amager Revy – at teksterne så flere steder kunne være bragt som en Herlev Revy ved udskiftning af få ord er dog en anden sag. Flere af spillerne og tekstforfatterne har en fortid i Dragør Revyen, hvor publikums lokalkendskab kunne klare endda meget lokaldetaljerede sketch og sange. Men heldigvis er Amager i fokus, når det drejer sig om salamanderen og spiselige urter på Amager Fælled, ligesom Fremad Amagers evige skæbne med nederlag i ligegyldige kampe og striben af konkurer er almen viden, som der kan spindes en munter ende over. Illusionerne Scenografi og lys skal have rosende ord med på vejen.

Scenen er som sagt flad som på salig ABC Teatret og publikum sidder i hesteskoform. Kulisserne var to halve amagerhylder, tre veldekorerede ølkasser og de farvede projektører brugt med beherskede farveskift uden at hælde til den rene disko-belysning. Og så var der ikke sparet på kostumerne. Der medvirkede alt fra den omtalte salamander, hveps og myre, nak-og-gæd Nikolaj, selve moder jord og godt illuderende udklædninger som Mogens Jensen, Mette Frederiksen og Michael Dyrby fra TV2.

Det kribler for at nævne navne på skuespillere og akkompagnatør og det skal jeg nok gøre i billedteksterne, Men det er tydeligt uden af det går ud over helhedsindtrykket, at nogen har mere sceneerfaring end andre, og hvis det samme hold fortsætter, bliver det kun bedre, hvis man lærer af hinandens kvaliteter – dog skal Morten Østergaard, akkompagnatør og komponist til mange numre, have sin egen linje. De nyskrevne unikke melodier klædte numrene. Ofte benytter revyer sig af gamle melodier med nye tekster, hvor en kendt gammel melodi overtager opmærksomheden på bekostning af den nye tekst. Godt klaret, men du optræder jo også som målmand i programmet. Træner og linjevogter Mikkel Løvenholt Reenberg (instruktør) har udnyttet spillertruppen optimalt og dækket hele banen – og dog et lille råd. Der sidder ikke tilskuere bag bagerste række, så der er ingen grund til at sparke bold (ord og mimik) længere ud end til tredje række midt for.